

Sygn. akt II AKa 219/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Anna Zdziarska

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński

SO (del.) – Przemysław Filipkowski (spr.)

Protokolant: – st. sekr. sąd. Anna Grajber

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2020 r.

sprawy:

1) J. B. (1) urodz. (...) w W. syna J. i K. z d. M.

oskarżonego z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. /x2/, z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

2) M. R. (1) urodz. (...) w W. syna W. i J. z d. K.

oskarżonego z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 55 ust. 3 w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych J. B. (1) i M. R. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 17 września 2018 r. sygn. akt XII K 205/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec J. B. (1) w ten sposób, że:

a/ uchyla orzeczenie o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny z punktu I6;

b/ w opisie czynu przypisanego w punkcie I2 ustala, że oskarżony ten brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznej ilości środków odurzających w postaci co najmniej 123 kg marihuany, w tym w nieustalonych dniach w marcu 2010 r. co najmniej 48 kg marihuany, w nieustalonych dniach w kwietniu 2010 r. co najmniej 15 kg marihuany, w nieustalonych dniach w maju 2010 r. co najmniej 30 kg marihuany, w nieustalonych dniach w okresie lipiec-sierpień 2010 r. co najmniej 20 kg marihuany, w nieustalonych dniach od 1 do 15 września 2010 r. co najmniej 10 kg marihuany, a nadto eliminuje sformułowanie „około 2 kg haszyszu oraz substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1.000 sztuk tabletek ecstasy”;

c/ w opisie czynu przypisanego w punkcie I3 ustala, że oskarżony ten w okresie od 16 września 2010 r. do 6 stycznia 2011 r., z wyłączeniem okresu od 10 do 15 października 2010 r., brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznej ilości środków odurzających w postaci co najmniej 215 kg marihuany, w tym w nieustalonych dniach od 16 do 30 września 2010 r. co najmniej 24 kg marihuany, w nieustalonych dniach od 1 do 9 i od 16 do 31 października 2010 r. jednokrotnie co najmniej 30 kg marihuany, w nieustalonych dniach w listopadzie 2010 r. co najmniej 105 kg marihuany, w nieustalonych dniach w grudniu 2010 r. co najmniej 56 kg marihuany;

d/ przyjmuje, że czyny zarzucane w punktach II i III oraz przypisane w punktach I2 i I3 stanowią jedno przestępstwo popełnione z góry powziętym zamiarem, wyczerpujące dyspozycję art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz za to na podstawie tych przepisów skazuje J. B. (1) a na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu kary 9 /dziewięciu/ lat pozbawienia wolności i 300 /trzystu/ stawek dziennych grzywny po 30 /trzydzieści/ zł;

e/ odnośnie czynów zarzucanych w punktach IV i V oraz przypisanych w punktach I4 i I5 ustala, że oskarżony ten brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci łącznie co najmniej 10 kg siarczanu amfetaminy i przyjmuje, że stanowią jedno przestępstwo popełnione z góry powziętym zamiarem, wyczerpujące dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje J. B. (1) na kary 3 /trzech/ lat pozbawienia wolności i 100 /stu/ stawek dziennych grzywny po 30 /trzydzieści/ zł;

e/ na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny oraz wymierza J. B. (1) kary łącznie 9 /dziewięciu/ lat pozbawienia wolności i 300 /trzystu/ stawek dziennych grzywny po 30 /trzydzieści/ zł;

II. zmienia zaskarżony wyrok wobec M. R. (1) w ten sposób, że:

a/ co do czynu przypisanego w punkcie III1 na podstawie art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę skazania oraz wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz uzupełnia, że art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 dotyczą ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

b/ w opisie czynu przypisanego w punkcie II2 ustala, że oskarżony ten brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznej ilości środków odurzających w postaci co najmniej 161 kg marihuany, w tym w nieustalonych dniach w listopadzie 2010 r. co najmniej 105 kg marihuany, a w nieustalonych dniach w grudniu 2010 r. co najmniej 56 kg marihuany;

c/ co do czynu przypisanego w punkcie II2 na podstawie art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną i podstawę skazania oraz wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. oraz uzupełnia, że art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 dotyczą ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

d/ w punkcie II3 na podstawie art. 4 § 1 k.k. za podstawę wymiaru kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny przyjmuje art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.;

III. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie J. B. (1) i M. R. (1);

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. Z. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć i 60/100) zł brutto, w tym VAT, tytułem udziału obrońcy z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

V. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: J. B. (1) kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) zł i M. R. (1) kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem opłat oraz przypadające na nich wydatki Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 219/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. XII K 205/14 z dnia 17.09.2018 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

x obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości	
x w części	x	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
x	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli	

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	x	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy		

<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Nie dotyczy	

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy	

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
1/	<p>O.. J. B. obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 kpk poprzez wybiórczą, ogólnikową, dokonaną wbrew zasadom logiki i wskazaniom wiedzy, a nadto niezawierającą należytego uzasadnienia ocenę materiału dowodowego sprawy, przejawiającą się przez :</p> <p>a) bezpodstawne i nieuzasadnione uznanie za wiarygodne zeznań świadka koronnego M. H. (1), w sytuacji gdy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na rozprawie i w postępowaniu przygotowawczym zeznawał niespójnie, nielogicznie i niekonsekwentnie, a nadto często zasłaniał się niepamięcią, - ujawniło się szereg okoliczności / opisanych w uzasadnieniu apelacji/, które winny skutkować uznaniem, że jego zeznania nie powinny zostać uznane za wiarygodny dowód, - jego zeznania stoją w sprzeczności z zeznaniami m.in. M. T. (1), P. C. (1), M. Ł., M. M. (1) i innych osób, które były spójne, logiczne i konsekwentne, - świadek koronny miał interes procesowy w obciążeniu innych osób, - nie spełnia on stawianych w judykaturze wymogów pozwalających na uznawanie tzw. dowodu z pomówienia za pełnowartościowe źródło dowodowe, - Sąd I instancji uznał, że za jego wiarygodnością przemawia 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p>

fakt, że nieprawdziwe obciążanie innych osób mogłoby skutkować utratą statusu świadka koronnego i niebezpieczeństwo dla niego, gdy takie rozumowanie prowadzi do nieuprawnionego wniosku, że /i/ fakt uzyskania statusu świadka koronnego niejako automatycznie pociąga za sobą wiarygodność świadka, /ii/ nie uwzględnia, że w niektórych postępowaniach osoby pomówione przez świadka zostały uniewinnione /wyrok SO Warszawa-Praga z 10.11.2017 r. sygn. VI Ka 1415/16 dotyczący P. C. (1) i M. S. (1)/;

b) bezpodstawne i nieuzasadnione uznanie za wiarygodne zeznań świadka S. R. (1) i oparcie się na jego zeznaniach, w sytuacji gdy:

- świadek zażywał narkotyki, w tym marihuanę, kokainę i extasy, co winno rzutować na ocenę możliwości postrzegania przez niego i relacjonowania zdarzeń, w szczególności, że zdarzało mu się spożywać narkotyki kilka dni z rzędu, co wobec oddalenia na podstawie art. 192 § 2 kpk a contrario wniosku o przesłuchanie w obecności psychologa stanowiło również obrazę tego przepisu,

- świadek zeznawał w sposób niedokładny i niezdecydowany, jak również z jego zeznań wynika, że nie dysponuje on wiedzą, ile dokładnie narkotyków miało być przewożonych w ramach konkretnych wyjazdów,

- w zakresie J. B. (1) wskazał, iż nie ma wiedzy, w ilu wyjazdach oskarżony miał uczestniczyć, a nadto, iż nigdy nie jechał w samochodzie z J. B.;

c) nienadanie należytego znaczenia – również w kontekście oceny

wiarygodności zeznań świadka koronnego M. H. (1) – wiarygodnym, spójnym, logicznym i konsekwentnym zeznaniom M. T. (2), z których wynika, że :

- M. H. nadużywał narkotyków, alkoholu, leków psychotropowych, wpadał w ciągi narkotykowe, przy czym zażywanie narkotyków wywoływało stany agresji, a świadek D. W. (1) wskazał, że kiedy M. H. miał narkotyki w więzieniu, to zażywał je aż się skończyły, nieważne czy trwało to 5 czy 7 dni, a „potem był brak kontaktu ze światem zewnętrznym”,

- M. H. zachowywał się w sposób agresywny i nieprzewidywalny, stosując wobec M. T. (2) przemoc psychiczną, fizyczną i seksualną, w tym dopuścił się na niej gwałtów,

- M. H. nadużywał hazardu, tracąc w związku z tym wysokie sumy, co wpływało na jego nastroje i zachowanie;

d) nienadanie należytego znaczenia spójnym, logicznym i konsekwentnym zeznaniom P. C. (1), z których wynika, że świadek koronny obciążał go kłamliwie, podpierając się okolicznościami nieprawdziwymi i historiami zasłyszаныmi;

e) nienadanie należytego znaczenia spójnym, logicznym i konsekwentnym zeznaniom M. T. (1), z których wynika, że:

- świadek nigdy nie łączył J. B. (1) z działalnością przestępczą,

- J. B. przebywał w A. w celach rekreacyjnych,

- świadek zapamiętał obecność J. B. w A. na holenderskim Świącie K., w

którym to zdarzeniu brała również udział córka oskarżonego,

- spotkał się z J. B. na lotnisku O. w związku z przylotem świadka na wesele i wizytą w hotelu (...),

- świadkowi nic nie mówi nazwisko M. H., jak również innych osób, o których rzekomych przestępstwach zeznaje świadek koronny,

- jeśli J. B. kupił coś w coffee shopie świadka, to maksymalnie 5 g marihuany albo haszyszu, natomiast nie jest możliwe, żeby kupił 650 kg marihuany czy 10 kg kokainy;

f) nienadanie należytego znaczenia spójnym, logicznym i konsekwentnym zeznaniom R. K., który relacjonował na temat znajomości z M. H. i transakcjach narkotykowych, wskazując jednocześnie, że nie zna J. B.;

g-h) nienadanie należytego znaczenia spójnym, logicznym i konsekwentnym zeznaniom M. Ł., z których wynika, że nigdy nie widział J. B. przy M. H. i nie ma wiedzy o przestępstwach J. B.;

i) nienadanie należytego znaczenia zeznaniom S. K. (1), który wskazał, że zna M. H. towarzysko i z interesów, a jednocześnie nie zna J. B., przy czym świadek dodał, że M. H. w wielu kwestiach mijał się z prawdą i jego zeznania można rozumieć w ten sposób, że M. H. potrafił z 5 kg zrobić 40 kg;

j) nienadanie należytego znaczenia spójnym, logicznym i konsekwentnym zeznaniom R. S. (1), że zna M. H. i jeździł z nim do A., natomiast nie widział i nie zna J. B., a M. H. chciał pobić świadka;

	<p>k) nienadanie należytego znaczenia / co Sąd I instancji winien był uwzględnić w świetle uznania zeznań S. R. (1) za wiarygodne/ okoliczności, że M. H. trafił do szpitala w związku z zażywaniem przez niego narkotyków;</p> <p>l) nieuwzględnienie okoliczności, że J. M. zeznał, że nie odbierał narkotyków od J. B.;</p> <p>m) nieuwzględnienie okoliczności, że D. W. (1), który obciąża inne osoby, wskazał, że nie zna J. B.;</p> <p>n) nienadanie należytego znaczenia opinii lek. A. K. (1), a w zasadzie pominięcie tej opinii, gdy wynika z niej, iż oskarżony cierpi na obustronny ubytek słuchu potwierdzony badaniem audiometrycznym;</p> <p>a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym ustaleniu, że J. B. dopuścił się czynów z pkt I 2, 3, 4, 5 i 6 wyroku</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>a/ Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie</p>		

uargumentowane w uzasadnieniu wyroku /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/.

b/ W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa i winy oskarżonych J. B. (1) i M. R. (1) oraz generalnie właściwie je ocenił, mając na uwadze treść art. 7 kpk, a ocena ta wymagała jedynie pewnego uzupełnienia i korekty. Oparł się na całości przedstawionemu materiałowi dowodowemu oraz wobec tego odnośnie poczynionych ustaleń nie naruszył art. 410 kpk, ponieważ uchybienie normie zawartej w przepisie art. 410 k.p.k. może nastąpić jedynie w wypadku nieuwzględnienia przy wyrokowaniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a nie poprzez nieuwzględnienie czegoś, co potencjalnie dopiero mogłoby zostać na tej rozprawie ujawnione /tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.03.2014 r. sygn. III KK 396/13, lex nr 1451526/. Dotyczy to zaś tylko istotnych kwestii.

c/ Nadto niespełnienie wymogów z art. 424 kpk nie może stanowić samodzielnej podstawy zmiany lub uchylenia wyroku, skoro jest to uchybienie o charakterze procesowym /art. 438 pkt 2 k.p.k./, a więc wymaga wykazania możliwego wpływu na treść orzeczenia. Takiego wpływu obrońca nie wykazał. Kwestię tę przesądza nadto art. 455a kpk, który wyklucza uchylenie wyroku z powodu niespełnienia przez uzasadnienie wymagań z art. 424 kpk.

d/ Nie doszło zatem do obrazy art. 7 kpk, art. 410 kpk ani art. 424 § 1 pkt 1 kpk, która uniemożliwiłaby instancyjną kontrolę prawidłowości wyroku bądź nakazywała jego zmianę co do sprawstwa i winy oskarżonych. Zatem wnioski obrońców o ich uniewinnienie są w oczywisty sposób bezzasadne.

e/ Natomiast doszło do naruszenia art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w kwestii dotyczącej przypisanych czasokresu działania i ilości narkotyków odnośnie J. B. (1) i M. R. (1).

f/ Skarżący nie podważyli skutecznie dokonanej przez Sąd I Instancji oceny depozycji świadka koronnego M. H. (1). Sąd ten miał świadomość, że świadek przez lata trudnił się działalnością przestępczą i obecnie zmienił swoje życie. Szczegółowo i wnikliwie oceniał jego wypowiedzi, które w zakresie przypisanych czynów były wystarczająco spójne, logiczne, konsekwentne i znajdowały częściowe potwierdzenie w innych dowodach. Dodać można, że relacje o zakupie narkotyków w H. i ich przemyśle do Polski korespondują w znacznej części z zeznaniami świadka S. R. (1). Ponadto nie jest bez znaczenia, że Sąd Orzekający bezpośrednio zetknął się ze świadkiem na rozprawie i miał okazję obserwować jego zachowanie. Taki kontakt ułatwia wartościowanie depozycji świadka.

Świadek M. H. zdecydował się na współpracę z organami ścigania i szeroko wyjaśniał o popełnionych przestępstwach. Nie pozbawia wartości dowodowej jego depozycji okoliczność, że chciał skorzystać z dobrodziejstwa

statusu świadka koronnego. 1) M. H. nie ukrywał tego, 2) taka sytuacja została przewidziana przez ustawodawcę, który określił warunki zastosowania wobec sprawcy tej instytucji m.in. wtedy, gdy ujawni on wobec organów ścigania wszystkie informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstw oraz istotne okoliczności ich popełnienia, jak też 3) ustawodawca nie zdyskwalifikował złożonych w tym celu depozycji. Zatem możliwość uzyskania przez sprawcę ze statusu świadka koronnego nie wpływa samoistnie negatywnie na ocenę jego wypowiedzi. Za oczywiste uznać przy tym trzeba, iż ocena zeznań świadka, który obciąża oskarżonych, może być rozbieżna w zależności od czynu, do którego się odnosi, a nawet co do poszczególnych okoliczności. Natomiast nieprawdziwe obciążanie innych osób mogłoby skutkować utratą w/w statusu, ale kwestia ta samoistnie nie świadczy o wiarygodności M. H. i co do tego częściowo rację ma obrońca.

M. H. zobowiązany jest do prawdziwego przedstawienia szczegółów działalności przestępczej własnej i innych oraz potwierdził złożone wcześniej depozycje. Nie unikał przedstawienia swojej działalności przestępczej. Niewątpliwie posiada dużą wiedzę i był blisko związany z osobami wysoko postawionymi w środowisku przestępczym. Jego relacje są naturalne i zawierają liczne szczegóły wynikające z własnych przeżyć. Wielokrotnie, w tożsamy w istocie sposób i różnymi słowami przedstawia on wydarzenia, w których brał osobisty udział. Nie wykazuje tendencji do bezpodstawnego obciążania sprawców i nie pomawia ich

wszystkich o te same przestępstwa, ale jasno różnicuje udział w określonych zdarzeniach. Nie można przyjąć, aby w zakresie dotyczącym świadka koronnego nie spełniał wymogów pozwalających na uznanie tzw. dowodu z pomówienia za wartościowe źródło dowodowe, chociaż miał własny interes procesowy w obciążaniu innych sprawców.

g/ Podstawę rozstrzygnięcia stanowią w niniejszej sprawie korespondujące ze sobą depozycje świadka koronnego M. H. i świadka S. R..

Brak jest podstaw do uznania relacji świadka koronnego M. H. za niewiarygodne. Składał on zeznania przez Sądem Okręgowym od 20.04.2015 r. i uznać je trzeba za wystarczająco szczegółowe i konkretne w odniesieniu do zdarzeń i czasu, których dotyczyły. Potwierdził odczytane wcześniejsze depozycje, które były składane przede wszystkim w 2011 i 2012 r. r., a więc w niedługim czasie od przedmiotowych wydarzeń. Na rozprawie nie pamiętał już niektórych szczegółów i występowały pewne rozbieżności, co jest przecież naturalne. Podnoszone przygotowywanie się przez niego do składania zeznań wynika z jego roli procesowej. Za najbardziej wartościowe uznać trzeba początkowe relacje, kiedy przedstawiał liczne szczegóły wydarzeń. Nie ukrywał swojej roli tak w zorganizowanej grupie przestępczej, jak i w przemyśle narkotyków. Określił swoją rolę jako „kapitana” w grupie S. i miał swoich ludzi, był „prawą ręką” A. K. rządzącego z polecenia S. / k.18820/. Przyznał, że mówił, aby dana osoba zawiozła czy odebrała

narkotyki. Nie ma wobec tego większego znaczenia, że zaprzeczył, aby wydawał polecenia /k.19032/. Nie obciążał także automatycznie i bezzasadnie J. B. i M. R., skoro podał, że nie byli w grupie S. i nie utożsamiali się z nią /k.1892, 1899, 18821, 18837/. Gdyby świadek realizował jedynie zapotrzebowanie oskarżyciela, to potwierdzałby w całości postawione w akcie oskarżenia zarzuty i pomawiał oskarżonych o inne czyny, czego przecież nie uczynił. Sformułowanie, że zna J. B. od przełomu 2009/2010 r., może wcześniej /k.18810/ jest jasne i nie nasuwa wątpliwości. Jednoznacznie podał, że od marca 2010 r. zaczął współpracę z J. B., który działał razem z M. M. (1), odnośnie przemytu narkotyków z H., która trwała do zatrzymania oskarżonego 10.01.2011 r., kiedy zabezpieczono około 30 kg marihuany /k.18810-11, 18823, 18832/. To oskarżony przedstawił M. H. swojego kolegę z A. M. T. (1), który miał swój coffee shop w A. i za pośrednictwem którego kupowali narkotyki. M. H. podał, że M. R. w kwietniu 2010 r. brał udział w 1 przemyśle, a potem uczestniczył w dalszych 6-8 bądź 9-11 przemytach po zatrzymaniu M. M. od listopada 2010 r. aż do 10.01.2011 r. /k.18817-18, 18824, 18830, 19028, 2548/. Oskarżeni uzyskiwali za to wynagrodzenie. Natomiast cena marihuany i kokainy była różna w zależności od rodzaju i jakości – za marihuanę od 2600 do 5600 euro za 1 kg, a za kokainę od 37.000 do co najmniej 41.000 euro za 1 kg /k.19030-31, 1328/. M. H. 28.10 i 3.11.2011 r. jasno wskazał ilości przemycanej marihuany od 16 do 30 września 2010 r. /k. 1333-37, 1342-45/ i brak jest przesłanek do ich zakwestionowania. Od połowy września 2010 r. było to co najmniej

24 kg. Ponieważ w październiku 2010 r. było to co najmniej 57 kg /30 kg i w połowie października 27 kg/, to należało tak skorygować ilość z przyjętych 62 kg, w listopadzie 2010 r. było to co najmniej 105 kg, co powoduje konieczność obniżenia ilości z przyjętych 114 kg, w grudniu 2010 r. było to co najmniej 56 kg, co powoduje konieczność obniżenia ilości z przyjętych 62 kg. Wobec tego w tym czasie było to co najmniej 242 kg, a nie 262 kg odnośnie czynu z pkt I3. Błędne ilości mogły wynikać z niewłaściwego odczytania relacji M. H., który podawał także ilości przekazywane odbiorcom. Ogólna informacja, że od marca do października 2010 r. przemycili około 350-400 kg marihuany, ok. 10 kg kokainy, 2 kg haszyszu i co najmniej 1000 sztuk tabletek ekstazy /k.2379, 2407/ nie jest precyzyjna co do marihuany i kokainy, a więc nie może zastąpić szczegółowych ilości podawanych w innym miejscu. W marcu 2010 r. było to co najmniej 48 kg marihuany i 2050 g kokainy /protokoły z 7.03.2012 r. k.2402-03, z 8.03.2012 r. 2409-10/, w kwietniu 2010 r. było to co najmniej 15 kg marihuany / k. 2410/, w maju 2010 r. było to co najmniej 30 kg marihuany i 1950 g kokainy /k. 2410/, w lipcu-sierpniu 2010 r. było to co najmniej 20 kg marihuany i 1300 g kokainy /k. 2410/, w dniach 14-15 września 2010 r. co najmniej 10 kg marihuany / k. 2410, 20090/, a zatem odnośnie czynu z pkt I2 niezbędne jest odpowiednie zmniejszenie ilości przypisanych narkotyków do 123 kg marihuany. Haszysz i ekstazy były zaś brane na próbę / k.2407/. Odbiorcami przemyconych narkotyków byli w większości hurtownicy a nie dilerzy /k.19032/. Narkotyki były zatem przekazywane

w ramach nielegalnego obrotu w celu dalszej odsprzedaży.

J. B. z M. M. sprzedał także M. H. od marca do października 2010 r. w kilku transakcjach łącznie 10 kg siarczanu amfetaminy za pośrednictwem G. M., R. S. czy S. R.. Od J. B. i M. M. pochodził też 1 kg amfetaminy sprzedany przez M. H. w maju 2010 r. P. S. /obecnie C./. Amfetaminę S. dostarczył bezpośrednio R. S. /k. 18839-1841, 1431-32, 2322, 2548, 2676-77/. Ten 1 kg amfetaminy wchodził zaś w skład w/w 10 kg /k.19165/, czyli konieczne było przyjęcie, że czyny z pkt I 4 i 5 stanowią 1 czyn dotyczący obrotu 10 kg siarczanu amfetaminy.

Nie podważa skutecznie stanowiska Sądu Okręgowego uniewinnienie P. C. /S./ i M. S. od zarzutów dotyczących m.in. nabycia amfetaminy od M. H. /wyrok SR dla Warszawy Pragi-Południe z 1.02.2016 r. sygn. IV K 1403/12 k.21219-21259 i wyrok SO Warszawa-Praga z 10.11.2017 r. sygn. VI Ka 1415/16 k.22291-295/. Zaskarżony wyrok został wydany w ramach tzw. samodzielności jurysdykcyjnej sądu karnego, która zgodnie z art. 8 § 1 i 2 kpk nakazuje samodzielnie rozstrzygać zagadnienia faktyczne i prawne w danej sprawie. Tak więc uniewinnienie P. S. wiąże jedynie co do dokonanej już oceny sprawstwa tej osoby, ale nie dotyczy innych oskarżonych w innej sprawie. Podobnie należy ocenić rozstrzygnięcia procesowe zapadłe wobec innych osób. Sąd I instancji miał nadto świadomość wydania tego wyroku, a niniejsza sprawa dotyczy zakupu i przywozu narkotyków z H., a nie sprzedaży 1 kg amfetaminy. P. C. (1) /poprzednio

S./ podał zaś jedynie, że nie miał żadnych kontaktów z M. H..

Odpowiedź M. H. na pytania obrońcy J. B., że było może 40-35 wyjazdów tego oskarżonego po narkotyki, a od września do stycznia było takich wyjazdów 12 / k.18828/ jest dość precyzyjna, ale z uwagi na upływ czasu może nie być dokładna. Całokształt wypowiedzi świadczy, że świadek określał ilości wyjazdów w przybliżeniu, zgodnie ze swoją pamięcią. Wątpliwości zgłaszane przez skarżącego w tym zakresie są niezasadne, albowiem świadek na rozprawie 20.04.2015 r. i późniejszych nie mógł przekazać więcej niż pamiętał. Obliczenie tego przez M. H. jest oczywiste, gdyż każda osoba odpowiadająca na pytania na jego miejscu musiałaby dokonać takich obliczeń.

Chybiony jest zarzut odnośnie braku potwierdzenia meldowania oskarżonych w A.. Jak podał M. H., nawet przebywając w hotelach nie meldował się on na swoje prawdziwe dane, tylko na dane innych osób bądź fikcyjne. Nadto nie zawsze przyjazd wiązał się z noclegiem w lokalu w A. i tak miało być w kwietniu 2010 r. / k.19160v/. Taką praktykę uznać trzeba za logiczną z punktu widzenia sprawców, którzy nie chcieli przecież rzucać się w oczy i pozostawiać zbyt wielu śladów swojej obecności. Nadto wedle S. R. w hotelu „u T.” nie trzeba było okazywać dokumentów. Wobec tego oskarżeni mogli nie pozostawić śladów swojego pobytu w hotelach czy lokalach, jak też takie ślady mogły zostać później usunięte. Natomiast potwierdzenia pobytów J. B. w określonych dniach w Hotelach (...) w W. i M. oznacza, że w tych dniach przebywał w Polsce. Nie wyklucza to w sposób oczywisty

dokonania przemytu narkotyków w innych dniach i nie pozostaje w sprzeczności z zeznaniami M. H. i S. R.. Podobnie należy ocenić informacje o pobycie w Polsce M. T. (1) w dniach 25-26.08.2010 r. oraz przylocie 03.08.2010 r. z A. i wylocie 30.08.2010 r. do A., przy czym nie oznacza to, że nie opuszczał Polski w okresie pomiędzy tymi datami.

M. H. przyznał się do zażywania kokainy i marihuany oraz w innym czasie ekstazy, a nadto spożywania alkoholu /k.19030/ i hospitalizacji po kokainie, kiedy miał kurację sterydową /k.20093/, a zatem nie ukrywał okoliczności dla siebie niekorzystnych jak korzystanie z narkotyków czy alkoholu. Korelują z tym zeznania S. R.. Nie deprecjonuje to relacji M. H. a wręcz odwrotnie przemawia za jego szczerością.

Chybiony jest zarzut M. R., że M. H. wszystko wyolbrzymia, gdyż zatrzymano 27 kg marihuany, a świadek twierdzi, że było to około 29-30 kg /k.19031/. Niewątpliwie zeznając po upływie kilku lat na rozprawie M. H. podawał wielkości przybliżone, ale nie dobiegające znacznie od rzeczywistych wartości. W śledztwie podał zaś ilość 28,5 kg marihuany /k.1348/. Faktycznie było to ponad 27,6 kg netto /k.20567/. Uznać trzeba, że świadek podawał ilości narkotyków przyjęte brutto w nielegalnym obrocie tj. wagę pakunków, a nie masę netto, jaką wyliczają organy ścigania po zabezpieczeniu danego środka czy substancji. Podobnie nieskuteczny – z tych samych względów - jest zarzut M. R., że S. R. podał 30 kg, gdy było 27,5 kg /k.19980/.

Sprawstwo oskarżonych J. B. i M. R. potwierdza nadto ich zatrzymanie

dnia 10.01.2011 r. w związku z innym przemytem.

Zauważyć należy, że relacje M. H. znajdują istotne potwierdzenie w zeznaniach S. R. (1), który nie zna jednak dokładnie ilości przewożonych narkotyków. S. R. podał, że oskarżony J. B. przywoził marihuanę zakupioną w H. z A. do Polski wraz z mężczyzną ps. (...) tj. M. M., a potem po zatrzymaniu M. – wraz z M. R. w 2010 r. i ostatni wyjazd miał miejsce w styczniu 2011 r., kiedy S. R. został zatrzymany wspólnie z J. B. i M. R.. J. B. brał udział we wszystkich lub większości wyjazdów organizowanych przez M. H. do A. a M. R. w części. Pośrednikiem w sprzedaży był M. T. (1), który był właścicielem coffee shopu w A. /k.19974-77, 727-729, 735/. S. R. wie też o kupowaniu niewielkiej ilości tabletek ekstazy i nie przypominał sobie, ale nie wykluczał kupowania małych ilości kokainy /k.19979, 20536v/. Jego relacja jest mniej dokładna od zeznań M. H.. Nie czyni bezwartościowym jego depozycji fakt, że jest osobą korzystającą z dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Nie może być skuteczny zarzut dotyczący przesłuchania świadka S. R. (1) bez udziału biegłego psychologa. S. R. jednoznacznie przyznał się do zażywania narkotyków do stycznia 2011 r. – marihuany, kokainy i ekstazy, ale nie stwierdzono, aby na skutek tego istniały wątpliwości co do jego stanu psychicznego i stanu rozwoju umysłowego oraz jego zdolności postrzegania i odtwarzania postrzeżeń. W tym zakresie nie ujawniły się zaburzenia, których ocena wymagałaby pomocy psychologa lub psychiatry. Sąd

Okręgowy był uprawniony do uznania, że nie zachodzą przesłanki z art.192 § 2 kpk, które warunkują skorzystanie z takiej pomocy. Decyzja Sądu jest jasna i prawidłowo umotywowana, a nadto miał on bezpośredni kontakt z przesłuchiwanym i mógł w pełni zaobserwować jego zachowanie. Wobec tego przepis ten nie został naruszony. Potwierdza to treść wypowiedzi świadka, która wskazuje na zachowaną pełną kontrolę oraz relacjonowanie własnej wiedzy i przeżyć. Zastrzeżenia obrońcy nie mogą znajdować oparcia w tym, że świadek R. obciążył w swoich zeznaniach J. B. i M. R..

Natomiast M. R. negując swoją winę przyznał, że na przełomie kwietnia/maja 2010 r. był w A., ale na Święcie K., skąd zabrał J. B. do W. / k.20307v-38/. Tak więc nie podważa to depozycji M. H..

Depozycje świadków wskazywanych przez obrońców i okoliczności z nich wypływające nie podważają skutecznie relacji świadka koronnego M. H. i świadka S. R.. Podzielić trzeba w tym zakresie jasne i logiczne stanowisko Sądu Okręgowego. Zauważyć należy, że świadkowie ci są skazani za różne przestępstwa lub stoją pod zarzutami ich popełnienia i mają żywotny interes w podważeniu wiarygodności świadka koronnego, tym nie mniej częściowo potwierdzają jego relacje co do przemytu i obrotu narkotykami.

Zeznania S. K. (1) o znajomości z M. H. i nieznajomości oskarżonych oraz „mijaniu się z prawdą” M. H. i przedstawianiu przez niego zawyżonych ilości z 5 kg na 40 kg /k.19983-84/ nie świadczą o nieprawdziwości relacji świadka

koronnego. Przy tym S. K. korzystał z prawa do odmowy odpowiedzi na niewygodne dla siebie pytania. Wbrew skarżącemu, S. K. w istotny sposób potwierdził wypowiedzi M. H. co do dostarczania narkotyków z H. i możliwości jednorazowo przewiezienia 30 kg.

D. W. (1) zaprzeczył, aby znał oskarżonych i nie przekazał istotnych dla sprawy informacji. Podał, że nie znał szczegółów przemytów narkotyków, w które zaopatrywał się u M. H., S. R. i G. M. /k.20669-672/. Nie przyznał się on do niektórych zarzutów wynikających z zeznań M. H..

M. M. (1) podał, że zna blisko obu oskarżonych i M. H., ale zaprzeczył, aby brał udział w przedmiotowych przemytach. Nie chciał jednak przekazać, po co jeździł do H. /k.20746-745/.

R. K. nie przekazał żadnych informacji odnośnie oskarżonych, ale potwierdził, że M. H. przywoził marihuanę z H. /k.21059/.

M. Ł. zaprzeczył, aby znał oskarżonych i popełniał przestępstwa.

J. M. ogólnie zanegował, aby odbierał narkotyki od J. B..

R. S. (1) zaprzeczył, aby znał oskarżonych. Podał tylko, że zna M. H. i 2 razy jeździł jako kierowca do A., ale nie wiedział, że jeździł po narkotyki. M. H. chciał go zaś pobić za wypadek.

M. T. (1) zanegował, aby sprzedawał większe ilości narkotyków. Zeznania te wskazują, że w A. widział się z J. B. około 5-6 razy, a w tym 27.04.2010 r., ale ma nie znać M. H. i M. R.. W

coffee shopie mógł sprzedawać po 5 g marihuany albo haszyszu na osobę.

Depozycje P. C. (1) nie zawierają istotnych informacji, nie dotyczą J. B. i M. R. oraz nie podważają skutecznie relacji M. H.,.

Powołane relacje M. T. (3) wskazują, że M. H. zajmował się rozprowadzaniem narkotyków i często wyjeżdżał do H.. Jej informacje, że nadużywał on narkotyków i alkoholu oraz był agresywny i stosował przemoc, jak też zażywał leki psychotropowe i uprawiał hazard nie dotyczą wprost depozycji składanych w sprawie, wynikają z osobistych negatywnych relacji i są w znacznej mierze nacechowane niechęcią. Nie podważa to prawdziwości depozycji M. H., tak samo, jak relacja D. W. o zażywaniu narkotyków podczas osadzenia.

Skarżący nie wykazał, aby Sąd Okręgowy niezasadnie nie nadał należytego znaczenia opinii lek. A. K. (1) czy też niezasadnie pominął tę opinię, gdy wynika z niej tylko, iż oskarżony cierpi na obustronny ubytek słuchu potwierdzony badaniem audiometrycznym. Nie ma to wpływu na możliwość ustalenia sprawstwa i winy J. B..

Lp.	Zarzut	
2/	O.. J. B. obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu laryngologii, gdy nie zachodziła	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny

	<p>przesłanka do oddalenia wniosku, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 6 kpk w związku z niezapewnieniem oskarżonemu realnego udziału w postępowaniu, co stanowiło ograniczenie jego prawa do obrony materialnej, zaś ustalenia w zakresie stanu zdrowia J. B. wymagały wiadomości specjalnych;</p> <p>a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym ustaleniu, że J. B. dopuścił się czynów z pkt I 2, 3, 4, 5 i 6 wyroku</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut dotyczący niedosłyszania przez J. B. części słów świadka odnosi się do sytuacji z rozprawy i M. H. potwierdził, że oskarżony ma problem ze słuchem, ale nie uniemożliwiało to oskarżonemu odnoszenie się do zeznań świadka i zadawanie pytań. Nadto w przypadku, kiedy oskarżony sygnalizował, że niedosłyszał, to świadek powtarzał wypowiedź oraz był przez Przewodniczącą instruowany, aby wypowiadał się wyraźniej i do mikrofonu /k.18807, 18815, 19029/. Dowodzi to, że J. B. znał i rozumiał treść zeznań, mógł się też zapoznać ze sporządzonymi protokołami i na kolejnej rozprawie zadawać pytania oraz faktycznie nie został pozbawiony możliwości samodzielnej obrony. Sąd Okręgowy prawidłowo oddalił wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego laryngologa /k.2240 i 22474/ oraz nie naruszył w ten sposób art. 170 § 1 pkt 5 kpk, art. 193 § 1 kpk ani art. 6 kpk, skoro oskarżony domagał się ustalenia stopnia jego uszczerbku na zdrowiu i sprecyzowania, jaki aparat słuchowy</p>		

<p>jest mu potrzebny – które to okoliczności nie mają znaczenia dla sprawy i nie wynikają dostatecznie z dokumentacji. Nadto był aktywnie reprezentowany przez obrońcę z urzędu, a zatem jego prawa zostały zachowane.</p>		
Lp.	Zarzut	
3/	<p>O.. J. B. obraży przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 170 § 1 pkt 5 kpk poprzez oddalenie wniosków dowodowych J. B. o przesłuchanie w charakterze świadków szeregu osób, w tym zgłoszonych we wniosku z 5.11.2016 r. oraz funkcjonariuszy CBŚ, gdy zeznania tych osób mogły mieć istotny wpływ na ustalenia faktyczne, jak również pomagały wykryć nowe dowody i weryfikować już przeprowadzone, a zatem wnioski te spełniały wymogi trybu art. 169 § 2 kpk,</p> <p>a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym ustaleniu, że J. B. dopuścił się czynów z pkt I 2, 3, 4, 5 i 6 wyroku</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Nie stanowi uchybienia oddalenie przez Sąd Okręgowy w dniach 21.11.2016 r. /k. 21509-510/, 24.04.2017 r. /k. 21752-53/, 8.11.2017 r. /k. 21972/ i 5.09.2018 r. /k. 22491v-492/ wniosków dowodowych osk. J. B. o przesłuchanie jako świadków podanych osób oraz „oficerów CBŚ prowadzących czynności operacyjne tj. inwigilację wobec M. H. (1) od marca 2010 r. do stycznia 2011 r.” i o wykonanie innych czynności /</p>		

<p>k.21338-21342, 21623-24, 22490/ oraz nie narusza to art. 170 § 1 pkt 5 kpk, skoro oskarżony ani obrońca nie wykazali, aby ich przesłuchanie, w tym co do niektórych ponowne, miało znaczenie dla rozstrzygnięcia. Nadmienić można, że czynności operacyjne co do zasady nie stanowią dowodów procesowych i prowadzący je funkcjonariusze nie są świadkami. Brak jest także podstaw, aby w toku sprawy ujawniać niejawną informację odnośnie zakresu i rodzaju czynności operacyjnych. Uwzględniono zaś wnioski o przesłuchanie M. T. i M. T.. Natomiast do oceny wiarygodności świadka koronnego powołany jest sąd orzekający w danej sprawie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego J. B. od czynów z punktów I 2, 3, 4 i 5, ewentualnie o uchylenie wyroku w tej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny x niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wnioski obrońcy są niezasadne w świetle analizy wiarygodnych depozycji świadka koronnego M. H. i świadka S. R. oraz innych dowodów.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>4/</p>	<p>O.. J. B. obraży art. 4 § 1 kk poprzez jego niezastosowanie i wydanie orzeczenia w oparciu o przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r. w</p>	<p>x zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>aktualnym brzmieniu, gdy czyny zarzucone w pkt II-V popełnione zostały przed dniem 9.12.2011 r. tj. nowelizacją ustawy a przepisy obowiązujące uprzednio były obiektywnie względniejsze dla oskarżonego</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Przyznać należy rację obrońcy, że naruszono art. 4 § 1 kk poprzez jego niezastosowanie i wydanie orzeczenia w oparciu o przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r. w aktualnym brzmieniu, gdy czyny zarzucone w pkt II-V popełnione zostały przed dniem 9.12.2011 r. tj. nowelizacją art. 56 ust. 3 ustawy a przepisy obowiązujące uprzednio były obiektywnie względniejsze dla oskarżonego - z uwagi na niższą wysokość grożącej kary pozbawienia wolności.</p> <p>a/ Prawidłowa jest kwalifikacja prawna czynów zarzucanych w punktach II i III oraz przypisanych w punktach I2 i I3 wyroku J. B. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r. w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk. Czyny te stanowią przy tym jedno przestępstwo, które polegało nie tylko na wewnątrzspółnotowym nabyciu wielkich ilości marihuany i kokainy, a następnie ich przewiezieniu do Polski, ale także na ich przekazywaniu i zbywaniu ustalonym osobom, co przynosiło stały dochód. J. B. działał zaś w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 §</p>		

1 kk. Sąd Odwoławczy na mocy art. 4 § 1 kk przyjął zatem kwalifikację prawną tych czynów oraz podstawę skazania i wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r., a nadto uzupełnił kwalifikację prawną o art. 12 kk.

b/ Prawidłowa jest kwalifikacja prawna czynów zarzucanych w punktach IV i V oraz przypisanych w punktach I4 i I5 wyroku J. B. z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk, przy czym art. 64 § 1 kk pominięto odnośnie czynu pkt I5. Czyny te stanowią przy tym jedno przestępstwo, które polegało na obrocie co najmniej 10 kg siarczanu amfetaminy. Sąd Odwoławczy na mocy art. 4 § 1 kk przyjął zatem kwalifikację prawną tych czynów oraz podstawę skazania i wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r., a nadto uzupełnił kwalifikację prawną o art. 12 kk.

Wniosek

Obrońca wniósł o zmianę wyroku poprzez orzeczenie kar jednostkowych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z zastosowaniem art. 4 kk.

zasadny
częściowo zasadny
x niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Brak podstaw do orzeczenia kar jednostkowych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z zastosowaniem art. 4 kk z uwagi na sposób i czasokres

działania sprawców oraz wielką ilość marihuany, amfetaminy i kokainy.		
Lp.	Zarzut	
5/	<p>O.. J. B. błędnych ustaleń faktycznych oraz nienadania należytego znaczenia łagodzącym okolicznościom podmiotowym i przedmiotowym a to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - upływowi około 9 lat od popełnienia ostatniego z czynów; - faktu, iż w przeważającej ilości zarzuty dotyczyły konopi innej niż włókniste, który to środek odurzający uznawany jest za narkotyk miękkiej; - czyny miały być realizowane w oderwaniu od grupy przestępczej, a nie w ramach jakiegokolwiek struktury; - sytuacji rodzinnej i zdrowotnej, w tym kłopotów ze słuchem i astmą oskrzelową; - nieustalenia faktycznej korzyści jaką oskarżony miał osiągnąć z przypisanych czynów, <p>co doprowadziło do wydania kar rażąco niewspółmiernie surowych w odniesieniu do kar jednostkowych i kary łącznej 9 lat pozbawienia wolności z pkt I 2-6.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut ten należy rozumieć jako wyłącznie zarzut wymierzenia rażąco niewspółmiernej kary, ponieważ dotyczy okoliczności, które zdaniem skarżącego miały wpływ na jej rozmiar. Podniesione		

<p>przez obrońcę okoliczności nie wpływają na obniżenie wysokości wymierzonych kar jednostkowych i kary łącznej. Okoliczności te były znane Sądowi Okręgowemu i nie mają istotnego znaczenia w kontekście szkodliwości społecznej czynów, sposobu i czasokresu działania sprawcy, wielkiego stopnia jego winy oraz wielkiej ilości marihuany, kokainy i amfetaminy. Nie dezawuuują konieczności właściwego oddziaływania na sprawcę. Kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońca wniósł o zmianę wyroku poprzez orzeczenie kar jednostkowych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z zastosowaniem art. 4 kk, jak również rozstrzygnięcie o karze łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny x niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do orzeczenia kar jednostkowych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z zastosowaniem art. 4 kk z uwagi na sposób i czasokres działania sprawców, dotychczasową karalność</p>		

oskarżonego oraz wielką ilość marihuany, kokainy i amfetaminy. Z tych samych powodów nie zachodzi także konieczność złagodzenia kary łącznej.		
Lp.	Zarzut	
6/	<p>O.. M. R. naruszenia przepisów postępowania:</p> <p>1/ art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań świadka M. H. (1), sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczeniem życiowym, polegającej na uznaniu, że zeznania świadka są spójne, logiczne i konsekwentne, gdy często zasłaniał się on niepamięcią, wbrew twierdzeniu Sądu miał interes by obciążać oskarżonego i jego zeznania stoją w sprzeczności z zeznaniami innych świadków;</p> <p>2/ art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań świadka M. H. (1), sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczeniem życiowym, polegającej na uznaniu, że zeznania świadka są wiarygodne z uwagi na status świadka koronnego;</p> <p>3/ art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań świadka S. R. (1), sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczeniem życiowym, polegającej na uznaniu ich za wiarygodne, gdy świadek zażywał narkotyki i spożywał alkohol w ciągach mieszanych;</p> <p>4/ art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań świadków P. C. (1),</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p>

	M. T. (6) i M. T. (1), sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczeniem życiowym, polegającej na nienadaniu im należytego znaczenia, gdy miały one znaczny wpływ na ocenę zeznań M. H.;	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut ten jest niezasadny z przyczyn wskazanych w części 3 odnośnie zarzutu 1 obrońcy J. B.		
Wniosek		
Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. R. od czynów z punktów II 1 i 2, ewentualnie o uchylenie wyroku w tej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wnioski obrońcy są niezasadne w świetle analizy wiarygodnych depozycji świadka koronnego M. H. i świadka S. R. oraz innych dowodów.		
Lp.	Zarzut	
7/	O.. M. R. błędu w ustaleniach faktycznych, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że M. R. brał udział w przemyśle narkotyków z H., gdy brak jest wystarczających i jednoznacznych dowodów świadczących o winie oskarżonego,	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny

	co w konsekwencji doprowadziło do jego bezpodstawnego skazania.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut ten należy rozumieć w istocie jako zarzut naruszenia przepisów postępowania, ponieważ jeśli kwestionowana jest przeprowadzona przez Sąd I instancji ocena dowodów, to zarzut taki w oczywisty sposób wyprzedza zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, który należy wysuwać przy aprobowanej przez skarżącego ocenie materiału dowodowego.		
Wniosek		
Obrońca wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego M. R. od czynów z punktów II 1 i 2, ewentualnie o uchylenie wyroku w tej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wnioski obrońcy są niezasadne w świetle analizy wiarygodnych depozycji świadka koronnego M. H. i świadka S. R. oraz innych dowodów.		
Lp.	Zarzut	
8/	O.. M. R. rażącej niewspółmierności kary 7 lat pozbawienia wolności, która nie uwzględnia występujących okoliczności łagodzących tj. upływu czasu od popełnienia ostatniego z	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny

	czynów, braku przynależności do grupy przestępczej, niewchodzenia w jej struktury, zachowania po opuszczeniu aresztu, których uwzględnienie przez Sąd powinno spowodować orzeczenie znacznie łagodniejszej kary.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Podniesione przez obrońcę okoliczności nie wpływają na obniżenie wysokości wymierzonych kar jednostkowych i kary łącznej. Okoliczności te były znane Sądowi Okręgowemu i nie mają istotnego znaczenia w kontekście szkodliwości społecznej czynów, sposobu i czasokresu działania sprawcy, wielkiego stopnia jego winy oraz wielkiej ilości marihuany. Nie dezawuuują konieczności właściwego oddziaływania na sprawcę. Przy tym błędne jest określanie przez obrońcę roli oskarżonego jako marginalnej, gdyż jego udział był niezbędny do popełnienia przestępstw. Kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko kary bezwzględnego pozbawienia wolności są właściwe i celowe. W konsekwencji wymierzone kary są sprawiedliwe.		
Wniosek		
Obrońca wniosła o zmianę wyroku poprzez orzeczenie kar jednostkowych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i połączenie	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny	

kar z zastosowaniem zasady absorpcji.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak podstaw do orzeczenia kar jednostkowych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z uwagi na wielki stopień szkodliwości społecznej czynów, sposób i czasokres działania sprawców oraz wielką ilość marihuany, jak też dotychczasową karalność oskarżonego i wielki stopień jego winy. Z tych samych powodów oraz odrębności przypisanych przestępstw nie zachodzi także konieczność złagodzenia kary łącznej, która została przecież wymierzona przy zastosowaniu zasady asperacji.		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
1.	W uzasadnieniu w ustaleniach faktycznych odnośnie czynu przypisanego J. B. w punkcie I2 w ogóle pominięto przemyt i dalsze przekazanie innym osobom około 2 kg haszyszu oraz substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1.000 sztuk tabletek ecstasy;	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Wobec zaskarżenia wyroku wyłącznie na korzyść oskarżonych nie jest możliwe dokonanie zmiany tych ustaleń przez Sąd Apelacyjny i w konsekwencji uznać trzeba, że J. B. nie dokonał przemytu		

<p>i dalszego przekazania innym osobom około 2 kg haszyszu oraz substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1.000 sztuk tabletek ecstasy.</p>		
<p>2.</p>	<p>J. B. został już wcześniej skazany wyrokiem SO Warszawa-Praga sygn. V K 186/11 z 29.03.2012 r. utrzymanym w mocy wyrokiem SA w Warszawie sygn. II AKa 234/12 z 29.08.2012 r. za czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk polegający na udziale jesienią, najprawdopodobniej między 10 a 13 października 2010 r., wewnątrz wspólnotowym nabyciu około 10 kg marihuany w H. i przewiezieniu jej do Polski pojazdem P. (...) / k.20548-583 t. 109/.</p>	
	<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
	<p>Dodatkowo J. B. został prawomocnie skazany wyrokiem SO Warszawa-Praga sygn. V K 186/11 z 29.03.2012 r. utrzymanym w mocy wyrokiem SA w Warszawie sygn. II AKa 234/12 z 29.08.2012 r. za 1/ czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk polegający na udziale jesienią, najprawdopodobniej między 10 a 13 października 2010 r., wewnątrz wspólnotowym nabyciu około 10 kg marihuany w H. i przewiezieniu jej do Polski pojazdem P. (...) oraz wraz z M. R. skazany za 2/ czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk polegający na udziale w dniach 7-10 stycznia 2011 r. wewnątrz wspólnotowym nabyciu 27,6087 kg marihuany w</p>	

	H. i przewiezieniu jej do Polski / k.20548-583 t. 109/; zatem należało to uwzględnić w opisie przypisanego w pkt I3 czynu.	
3.	Czyny zarzucane w punktach II i III oraz przypisane w punktach I2 i I3 osk. J. B. stanowią jedno przestępstwo popełnione z góry powziętym zamiarem, wyczerpujące dyspozycję art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
W niniejszej sprawie chodzi o działanie J. B. z góry powziętym zamiarem przemytu narkotyków z H. do Polski i wprowadzania ich do obrotu, czyli w ramach przestępstwa ciągłego. O działaniu z góry powziętym zamiarem świadczy całokształt okoliczności – uzgodnienie dokonane przez oskarżonego i M. M. z M. H. co do stałego, regularnego przemytu marihuany i dodatkowo sporadycznie innych narkotyków, każdorazowo taki sam mechanizm postępowania przy zmiennej konfiguracji osobowej, podróżowanie do A. samochodami, nabywanie tam narkotyków i ich ukrycie a potem przywóz do Polski w celu wprowadzenia do obrotu. Natomiast nie powoduje to konieczności jakiegokolwiek zmiany odnośnie M. R., gdyż nie skazano go za w/w przemyt między 10 a 13		

<p>października 2010 r., a przemyt z dni 7-10 stycznia 2011 r. wykracza poza zarzuty postawione w niniejszej sprawie.</p>		
<p>4.</p>	<p>Odnosnie czynów zarzucanych w punktach IV i V oraz przypisanych w punktach I4 i I5 ustalono, że oskarżony J. B. brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci łącznie co najmniej 10 kg siarczanu amfetaminy i przyjęto, że stanowią jedno przestępstwo popełnione z góry powziętym zamiarem, wyczerpujące dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.</p>	
<p>Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Z wiarygodnej relacji J. B. wypływa, że wraz z M. M. sprzedał także M. H. od marca do października 2010 r. w kilku transakcjach łącznie 10 kg siarczanu amfetaminy za pośrednictwem G. M., R. S. czy S. R.. Od J. B. i M. M. pochodził też 1 kg amfetaminy sprzedany przez M. H. w maju 2010 r. P. S. /obecnie C./. Amfetaminę S. dostarczył bezpośrednio R. S. /k. 18839-1841, 1431-32, 2322, 2548, 2676-77/. Ten 1 kg amfetaminy wchodził zaś w skład w/w 10 kg /k.19165/, czyli konieczne było przyjęcie, że czyny z pkt I 4 i 5 stanowią 1 czyn dotyczący obrotu 10 kg siarczanu amfetaminy.</p>		
<p>5.</p>	<p>Co do czynu przypisanego osk. M. R. (1) w punkcie II1 na podstawie</p>	

	art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną i podstawę skazania oraz wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz uzupełniono, że art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 dotyczą ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Wynika to analogicznie z rozważań dotyczących zarzutu 4/ obrońcy J. B. z tym, że czyn II1 przypisany M. R. został popełniony przed dniem 7.06.2010 r., tj. nowelizacją art. 33 § 1 kk podwyższającą granice kary grzywny oraz przed dniem 8.12.2011 r. tj. nowelizacją art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii podwyższającą granice kary pozbawienia wolności a przepisy obowiązujące uprzednio do 7.06.2010 r. były obiektywnie względniejsze dla oskarżonego - z uwagi na niższą wysokość grożącej kary grzywny i pozbawienia wolności.		
6.	W opisie czynu przypisanego osk. M. R. (1) w punkcie II2 ustalono, że oskarżony ten brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznej ilości środków odurzających w postaci co najmniej 161 kg marihuany, w tym w nieustalonych dniach w listopadzie 2010 r. co najmniej 105 kg marihuany, a w nieustalonych dniach w grudniu 2010 r. co najmniej 56 kg marihuany.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		

Wynika to z rozważań dotyczących zarzutu 1/ obrońcy J. B..		
7.	Co do czynu przypisanego osk. M. R. (1) w punkcie II2 na podstawie art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną i podstawę skazania oraz wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. oraz uzupełniono, że art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 dotyczą ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Wynika to z rozważań dotyczących zarzutu 4/ obrońcy J. B., gdyż czyn II2 przypisany M. R. został popełniony przez dniem 8.12.2011r., tj. nowelizacją art. 56 ust. 3 ustawy a przepisy obowiązujące uprzednio były obiektywnie względniejsze dla oskarżonego - z uwagi na niższą wysokość grożącej kary pozbawienia wolności.		
8.	W punkcie II3 na podstawie art. 4 § 1 k.k. za podstawę wymiaru osk. M. R. (1) kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny przyjęto art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r..	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Wynika to analogicznie z rozważań dotyczących zarzutu 4/ obrońcy J. B. z tym, że czyn II1 przypisany M. R. został popełniony przed dniem 7.06.2010 r., tj. nowelizacją art. 33 § 1 kk podwyższającą granice kary grzywny oraz przed dniem		

8.12.2011 r. tj. nowelizacją art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii podwyższającą granice kary pozbawienia wolności a przepisy obowiązujące uprzednio do 7.06.2010 r. były obiektywnie względniejsze dla oskarżonego - z uwagi na niższą wysokość grożącej kary grzywny i pozbawienia wolności.

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Utrzymano w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części odnośnie J. B. (1) i M. R. (1)</u>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Powody wskazano w części 3	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
W opisie czynu przypisanego J. B. w punkcie I2 wyeliminowano sformułowanie „około 2 kg haszyszu oraz substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1.000 sztuk tabletek ecstasy”.	
Zwiążle o powodach zmiany	
W ustaleniach faktycznych odnośnie czynu przypisanego J. B. w punkcie I2 w ogóle pominięto przemyt i dalsze przekazanie innym osobom około 2 kg haszyszu oraz substancji psychotropowej w postaci co najmniej 1.000 sztuk tabletek ecstasy i braku tego nie można uzupełnić na niekorzyść oskarżonego.	

--	--

2	Przedmiot i zakres zmiany
W opisie czynu przypisanego J. B. w punkcie I2 wyłączono okres od 10 do 15 października 2010 r.	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Dodatkowo J. B. został prawomocnie skazany wyrokiem SO Warszawa-Praga sygn. V K 186/11 z 29.03.2012 r. utrzymanym w mocy wyrokiem SA w Warszawie sygn. II AKa 234/12 z 29.08.2012 r. za 1/ czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk polegający na udziale jesienią, najprawdopodobniej między 10 a 13 października 2010 r., w wewnątrz wspólnotowym nabyciu około 10 kg marihuany w H. i przewiezieniu jej do Polski pojazdem P. (...) oraz wraz z M. R. skazany za 2/ czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk polegający na udziale w dniach 7-10 stycznia 2011 r. w wewnątrz wspólnotowym nabyciu 27,6087 kg marihuany w H. i przewiezieniu jej do Polski /k.20548-583 t. 109/; a zatem okres od 10 do 15 października 2010 r. został już osądzony jako odrębny jednostkowy czyn i należało go wyeliminować.</p>	

3.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Przyjęto, że czyny zarzucane w punktach II i III oraz przypisane w punktach I2 i I3 osk. J. B. stanowią jedno przestępstwo popełnione z góry powziętym zamiarem, wyczerpujące dyspozycję art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy</p>		

z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz za to na podstawie tych przepisów skazano J. B. (1) a na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzono mu kary 9 /dziewięciu/ lat pozbawienia wolności i 300 /trzystu/ stawek dziennych grzywny po 30 /trzydzieści/ zł.

Zwięźle o powodach zmiany

W niniejszej sprawie chodzi o działanie J. B. z góry powziętym zamiarem przemytu narkotyków z H. do Polski i wprowadzania ich do obrotu, czyli przestępstwa ciągłego. O działaniu z góry powziętym zamiarem świadczy całokształt okoliczności – uzgodnienie dokonane przez oskarżonego i M. M. z M. H. co do stałego, regularnego przemytu marihuany, każdorazowo taki sam mechanizm postępowania przy zmiennej konfiguracji osobowej, podróżowanie

do A. samochodami, nabywanie tam narkotyków i ich ukrycie a potem przywóz do Polski w celu wprowadzenia do obrotu. Natomiast nie powoduje to konieczności jakiegokolwiek zmiany odnośnie M. R., gdyż nie skazano go za w/w przemyt między 10 a 13 października 2010 r., a przemyt z dni 7-10 stycznia 2011 r. wykracza poza zarzuty postawione w niniejszej sprawie.

Wysokość wymierzonych kar jednostkowych uwzględnia wielką społeczną szkodliwość czynu, sposób i czasokres działania oraz natężenie winy sprawcy oraz wielką ilość marihuany i kokainy, jak też dotychczasową karalność oskarżonego.

4.

Przedmiot i zakres zmiany

Odnośnie czynów zarzucanych w punktach IV i V oraz przypisanych w punktach I4 i I5 ustalono, że oskarżony J. B. brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci łącznie co najmniej 10 kg siarczanu amfetaminy i przyjęto, że stanowią jedno przestępstwo popełnione z góry powziętym zamiarem, wyczerpujące dyspozycję art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11

§ 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazano J. B. (1) na kary 3 / trzech/ lat pozbawienia wolności i 100 /stu/ stawek dziennych grzywny po 30 /trzydzieści/ zł.

Zwięźle o powodach zmiany

Z wiarygodnej relacji J. B. wynika, że wraz z M. M. sprzedał także M. H. od marca do października 2010 r. w kilku transakcjach łącznie 10 kg siarczanu amfetaminy za pośrednictwem G. M., R. S. czy S. R.. Od J. B. i M. M. pochodził też 1 kg amfetaminy sprzedany przez M. H. w maju 2010 r. P. S. /obecnie C./. Amfetaminę S. dostarczył bezpośrednio R. S. / k. 18839-1841, 1431-32, 2322, 2548, 2676-77/. Ten 1 kg amfetaminy wchodził zaś w skład w/w 10 kg / k.19165/, czyli konieczne było przyjęcie, że czyny z pkt I 4 i 5 stanowią 1 czyn dotyczący obrotu 10 kg siarczanu amfetaminy;

<p>Wysokość wymierzonych kar jednostkowych uwzględnia wielką społeczną szkodliwość czynu, sposób i czasokres działania oraz natężenie winy sprawcy oraz wielką ilość siarczanu amfetaminy, jak też dotychczasową karalność oskarżonego.</p>		
<p>5.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny oraz wymierzono J. B. (1) kary łączne 9 /dziewięciu/ lat pozbawienia wolności i 300 /trzystu/ stawek dziennych grzywny po 30 /trzydzieści/ zł.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Zastosowano przepisy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz wymierzono J. B. (1) kary łączne 9 /dziewięciu/ lat pozbawienia wolności i 300 /trzystu/ stawek dziennych grzywny po 30 /trzydzieści/ zł na zasadzie pełnej absorpcji, co uwzględnia górny limit wynikający z uprzednio</p>		

orzeczonych przez Sąd Okręgowy kar łącznych.		
6.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Co do czynu przypisanego osk. M. R. (1) w punkcie II1 na podstawie art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną i podstawę skazania oraz wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r. oraz uzupełniono, że art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 dotyczą ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>		
Zwięźle o powodach zmiany		
<p>Wynika to z tego, że czyn II1 przypisany M. R. został popełniony przed dniem 7.06.2010 r., tj. nowelizacją art. 33 § 1 kk podwyższającą granice kary grzywny oraz przed dniem 8.12.2011 r. tj. nowelizacją art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii podwyższającą granice kary pozbawienia wolności a przepisy obowiązujące uprzednio do 7.06.2010 r. były obiektywnie względniejsze dla oskarżonego - z uwagi na niższą wysokość grożącej kary grzywny i pozbawienia wolności.</p>		
7.	Przedmiot i zakres zmiany	

<p>W opisie czynu przypisanego osk. M. R. (1) w punkcie II2 ustalono, że oskarżony ten brał udział w wewnątrzspółnotowym nabyciu znacznej ilości środków odurzających w postaci co najmniej 161 kg marihuany, w tym w nieustalonych dniach w listopadzie 2010 r. co najmniej 105 kg marihuany, a w nieustalonych dniach w grudniu 2010 r. co najmniej 56 kg marihuany.</p>		
<p>Zwiąże o powodach zmiany</p>		
<p>Wynika to z rozważań dotyczących zarzutu 1/ obrońcy J. B..</p>		
<p>8.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Co do czynu przypisanego osk. M. R. (1) w punkcie II2 na podstawie art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną i podstawę skazania oraz wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 8.12.2011 r. oraz uzupełniono, że art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 dotyczą ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>		
<p>Zwiąże o powodach zmiany</p>		

Wynika to z rozważań dotyczących zarzutu 4/ obrońcy J. B..		
9.	Przedmiot i zakres zmiany	
W punkcie II3 na podstawie art. 4 § 1 k.k. za podstawę wymiaru osk. M. R. (1) kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny przyjęto art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 7.06.2010 r.		
Zwięźle o powodach zmiany		
Wynika to z tego, że czyn II1 przypisany M. R. został popełniony przed dniem 7.06.2010 r., tj. nowelizacją art. 33 § 1 kk podwyższającą granice kary grzywny oraz przed dniem 8.12.2011 r. tj. nowelizacją art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii podwyższającą granice kary pozbawienia wolności a przepisy obowiązujące uprzednio do 7.06.2010 r. były obiektywnie względniejsze dla oskarżonego - z uwagi na niższą wysokość grożącej kary grzywny i pozbawienia wolności.		
	<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	

	<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
	1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
	Zwięzle o powodach uchylecia		
	Nie dotyczy		
	2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
	Zwięzle o powodach uchylecia		
	Nie dotyczy		
	3.1.	Konieczność umorzenia postępowania Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
	Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
	Nie dotyczy		
	4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
	Zwięzle o powodach uchylecia		
	Nie dotyczy		

	<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>	
	Nie dotyczy	
	<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>	
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	IV.	Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. Z. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć i 60/100) zł brutto, w tym VAT, tytułem udziału obrońcy z urzędu w postępowaniu odwoławczym - na podstawie § 17 ust. 2 pkt 5 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.
	6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V.	Zasądzono na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: J. B. (1) kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) zł i M. R. (1) kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem opłat oraz przypadające na nich wydatki Skarbu Państwa za

postępowanie odwoławcze w oparciu o treść art. 636 § 1 kpk.

7. PODPIS

Anna Zdziarska

Zbigniew Kapiński Przemysław Filipkowski

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. J. B. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty I 2, I 3 I 4, I 5 i I 6 oraz V wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
x w części	x	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
x	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
x	uchylenie	x	zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. M. R. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty II oraz V wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		

x	uchylenie	x	zmiana
---	-----------	---	--------